

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8Co/82/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614216172
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Solčányová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7614216172.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci navrhovateľky Z. W. nar. XX.XX.XXXX bývajúcej na E. F. č. XXXX/XX v A. G. Z. zastúpenej Advokátskou kanceláriou Hovan Hospúdko so sídlom na ulici Ing. Kožucha č. 1 v Spišskej Novej Vsi proti odporcovi Š. W. nar. XX.X.XXXX bývajúcemu na E. F. Č.. XXXX/XX v A.A. G. Z. v konaní o nariadenie predbežného opatrenia o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves z 9.10.2014 č.k. 13C 163/2014-7 takto

rozhodol:

Potvrdzuje uznesenie v napadnutom výroku o zamietnutí návrhu navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením z 9.10.2014 č.k. 13C 163/2014-7 zamietol návrh navrhovateľky, ktorým žiadala, aby súd predbežne zaviazal odporcu prispievať na jej výživu odôvodnený tým, že na prelome rokov 2013 a 2014 jej začal odporca vydeľovať na bežné výdavky domácnosti 500 € mesačne a v súčasnosti jej ničím neprispieva, preto ju musí finančne podporovať otec a sestra a len za takýchto okolností je schopná zabezpečiť výživu sebe a maloletým deťom z manželstva narodeným. Konštatovala, že od roku 2011 je nezamestnaná a nemá žiaden príjem. Konajúci súd návrh navrhovateľky právne posúdil podľa §-u 75 ods. 1,2,4,6,8, §-u 76 ods. 1 písm. a/ O.s.p. a rozhodnutie odôvodnil tak, že navrhovateľka okrem skutočností, že je s odporcom v rozvodovom konaní, ktoré sa vedie rovnako na konajúcom súde pod sp. zn. 15P 215/2014, nepreukázala dôvodnosť svojho návrhu, nepredložila na preukázanie svojich tvrdení žiaden relevantný dôkaz a žiadnym spôsobom nepreukázala, že by jej odporca neprispieval na výživu z titulu manželského výživného a že by jej tým hrozila bezprostredná ujma. O súdnom poplatku rozhodol podľa §-u 4 ods. 2 písm. e/ a §-u 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb..

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka, v ktorom vytkla súdu prvého stupňa nesprávne právne posúdenie veci a okrem teoretických úvah publikovaných v uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 149/2010 vyjadrila nesúhlas s konštatovaním konajúceho súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, že by žiadnym spôsobom nepreukázala relevantnú skutočnosť, že jej odporca neprispieval na výživu a že by jej v dôsledku takéhoto jeho konania hrozila nejaká bezprostredná ujma. Z návrhu je iba zrejmé, že sa domáha rozvodu manželstva, ale vo vzťahu k určeniu manželského výživného nie je z návrhu zrejmé, čoho sa bude domáhať návrhom vo veci samej. K takémuto konštatovaniu súdu prvého stupňa vyjadrila názor, že ak sa súdu javil jej návrh nezrozumiteľný, nesprávny či neúplný alebo ak mal súd zato, že je potrebné nejakú vec ešte objasniť, či vysvetliť, mal využiť svoje právo a vyzvať ju na nápravu nedostatkov a v prípade ďalšieho usmernenia by bola odstránila akékoľvek ďalšie nedostatky v zmysle výzvy súdu. V odvolaní poukázala formálne na § 1 O.s.p., podľa ktorého majú všeobecné súdy poskytovať materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov. Z uvedeného vyvodila záver, že jej v konaní nebola poskytnutá ochrana práv, naopak nesprávnym a príliš formalizovaným postupom súdu jej boli práva uprené. Konštatovala, že aj keď je s odporcom v rozvodovom konaní, jeho

vyživovacia povinnosť voči nej trvá, pretože je nezamestnaná, bez príjmu, žije sama s maloletými deťmi, pretože sa odporca zo spoločnej domácnosti odsťahoval a neprispieva na jej výživu. V závere odvolania uviedla, že nakoľko nemá žiaden príjem, je preukázaná aj podmienka nebezpečenstva hrozacej ujmy a potreba dočasnej úpravy pomerov. Na základe svojich odvolacích dôvodov žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a jej návrhu v plnom rozsahu vyhovel.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľky nevyjadril.

Podľa §-u 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd na základe odvolania navrhovateľky preskúmal napadnuté uznesenie aj s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa §-u 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa §-u 214 ods. 2 O.s.p. a posúdením všetkých relevantných skutočností týkajúcich sa predmetu konania dospel k presvedčeniu, že v tejto právnej veci neboli splnené podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia. V súlade s §-om 219 ods. 2 O.s.p. dodáva, že v rámci konania o nariadenie predbežného opatrenia je rozsah osvedčovania potreby dočasnej úpravy pomerov podstatne zúžený v dôsledku účelu a podstaty predbežného oparenia, lehoty na rozhodnutie o návrhu a toho, že súd koná spravidla bez pojednávania a zásadne bez vypočutia účastníkov. Osvedčenie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre nariadenie predbežného opatrenia. Výsledkom takéhoto postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia pravdepodobné. Skutočnosti uvádzané navrhovateľkou v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a v odvolaní sú nepochybne relevantné pre rozhodnutie vo veci samej, nie však pre okamžitú ingerenciu súdu formou nariadenia predbežného opatrenia, pretože v tomto štádiu konania nebolo vôbec osvedčené, že by odporca na výživu navrhovateľky neprispieval. Osvedčenie nároku, ako podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia, je potrebné posudzovať vždy so zreteľom na nárok uplatnený vo veci samej, ktorý doposiaľ navrhovateľka neuplatnila a ani z návrhu na vydanie predbežného opatrenia nie je zrejmé, čoho sa mieni domáhať.

Na záver podľa § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd konštatuje, že existencia manželstva, t.j. právneho vzťahu medzi účastníkmi konania a nároku navrhovateľky z neho vyplývajúceho, sami o sebe netvorí zákonný dôvod na nariadenie predbežného opatrenia, pretože je nevyhnutné, aby oprávnený účastník osvedčil, že tieto právne vzťahy a nároky sú bezprostredne ohrozené, čo navrhovateľka vo svojom návrhu nesplnila.

Na základe vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.